

ubogim ljudem ni bilo mogoče, razun lastnega življenja in kar so ravno na sebi imeli, skoraj ničesa rešiti. Strašni element je 46 hiš. štev. obsezajočo vas reduciriral samo na 9, katere so nepoškodovane ostale, 30 gospodarjem je pa po ognji vse: živež, obleka, krma za živino in poslopja večinoma do tal vničeno. Ubogi in usmiljenja vredni ljudje!*) Uboštvo je imelo tu uže poprej svoj pravi dom, ker je bila vas pred kakimi — menda — 12 leti pogorela, in nekateri revnejši, kakor se čuje, še svojih poslopij z vsem potrebnim dosedaj v trdni položaj spraviti mogli niso. Koliko teže jim bode pa to v prihodnje, ker so zopet iz nova večinoma popolnoma vničeni. Ravno ta vas je potrebnega lesa za krove in drugo potrebno toliko kot skoraj popolnoma — prazna in prosta, ker nima gozda z odraščnim lesovjem — nobenega. Hitre in bratovske pomoči usmiljenih ljudi in blagih src je nujno potreba. Ta pretužni položaj onesrečenih bode tudi „Novicami“ gotovo kdo drug še natančneje opisal. Jaz le še pristavljam: Kdor more, naj se silne revščine preubogih onesrečenec brez odloga usmili, ter naj jim s svojo, če tudi malo podporo in milim darom brez odloga na pomoč priskočiti izvoli! Hitra pomoč je dvojna pomoč, katero gotovo tudi mili Bog brez plačila in povrnitve ne pusti!

Kako je ogenj nastal, se ne vé. Zgorela je tudi žena, katera se je bila pred strašnim elementom v peč skrila. — Tudi je v ognji vzelo troje prešičev konec. Zavarovani bili so med onesrečenci le nekateri za male zneske — kakor se govori — samo štirje. Bratovščine sv. Florijana naj bi se vendar med ljudstvom malo bolj čislale in uvaževale!

Druga nezgoda v tej dolini bila je nenavadna in strašna burja, katera je celo noč od 3. na 4. dne t. m. tukaj kot besna razsajala. Pri slamnatih in opeknatih strehah je povzročila izrednih škod; tukaj na Premu so nekatere hiše in druga poslopja — s slabejšo slamnato streho toliko kot skoraj — razkrita. Včeraj zjutraj nabralo se je po zavetjih med hišami cele koše strešnice, a vsa vas bila je kot s slamo popolnoma nastlana. Ravno tako bilo je tudi pod opeknatimi strehami — bolj na izbrisih — polno razbitih opek ali korcev (žlebov) nahajati, kar vse bode precéj okroglega zahtevalo, da se zopet pošteno popravi.

V drugi polovici preteklega meseca imeli smo tukaj pravo in prijetno pomladansko vreme, in sicer tako, da so ljudje precéj zimskega ječmena nasejali in prav veliko gnoja na svoje njive izvozili; navihani marcij pričel je pa prec iz začetka svoje prismojene burke uganjat, ter je načinił uže veliko in občutnih škod.

Bog mili obrni skoraj vse na bolje! M. R.

Iz Dolnjega Zemona pri Ilirski Bistrici 23. svečana. (Javno zahvalo) izraža podpisano županstvo v svojem imenu in v imenu obdarovancev velikodušne u in vrlemu rodoljubu, dobrotniku gosp. Janezu Borštniku iz Dolj pri Borovnici, kateri je za neznatno odškodovanje tukajšnji občini velikodušno in milostno podaril 24 šopov (392 kilogr.) mladih odraščnih in izvrstno ukorenjenih, za vsako pogozdevanje sposobnih drevesic, za kar se preiskreno in presrečno vrlemu gospodu zahvalujem! — Bog mu njegovo blago dejanje tisočero povrni!

Občina Jablanca v Dolj. Zemonu pri Ilirski Bistrici.

Iz Ljubljane. — Danes naj spregovorimo tudi nekaj o vremenu. Uže skoro ves teden je silno vetrovno in mrzlo, vmes tudi suh sneg naletava. Polje okoli mesta je zeló osmojeno, pa ljudje pravijo, da škode ne bo, ker je zemlja suha. Koristno pa utegne biti to vreme za-

volj kóz, ki so razsajale okoli Ljubljane, pa zdaj naglo ponehujejo.

— (Gospod Andrej Praprotnik), vodja ljudske šole v Ljubljani, praznoval je 1. dne t. m. 35letnico svojega učiteljskega delovanja, in 25letnico tega delovanja v Ljubljani. Kdor gospoda Praprotnika in njegovo res vspešno in blagonosno delovanje tudi le deloma pozna, se ne bo čudil, da je bila 35letnica njegova v resnici vesel praznik ne samo slovenskega učiteljstva, temveč res prav vesel praznik vseh zavednih Slovencev. Praprotnik stoji na čelu oni, hvala Bogu, mnogobrojni družbi našega učiteljstva, katera je zmiraj in tudi v najbolj viharnih časih zvesto in nepremakljivo stala in se žrtvovala za našo narodno šolo in povsod: v šoli, v šolskih svetih, v časništvu in v drugem javnem življenji. Gosp. Praprotnik hodil je zmiraj eno pot z „Novicami“ in zato mu tudi še posebej in iz vsega srca kličejo stare „Novice“ staremu svojemu „tovarišu“: Bog ga živi, Bog nam ga ohrani še mnoga leta!

— (Poslanec knez Ernest Windischgrätz) preselil se je zopet v Gorico in zdravje njegovo se je, kakor smo izvedeli iz njegovega lastnega pisma, prav zdatno zboljšalo, tako, da se po Veliki noči zanesljivo vrne v državni zbor, ako bi bila pa sila, pa tudi še prej. Omedlevice so gospoda kneza zopet popolnoma popustile, samo kašlja se še ni mogel do dobrega znebiti.

— (Gospod profesor J. Marn) obolel je, kakor čujemo, za pljučnico. Po novejih poročilih moremo našim bralcem naznaniti, da je obče čislaneu gospodu profesorju uže odleglo in nevarnost prestana.

— (Dr. J. Galé), do sedaj pri okrožni sodnji novomeški državnega pravdnika namestnik, imenovan je za svetovalca pri okrožni sodnji celjski. — Postojnski okrajni sodnik V. Supančič pa je imenovan za svetovalca pri deželni sodnji v Celovcu.

— (Gospod Matej Cigale), ministerski tajnik, vrednik slovenskega državnega zakonika, odlikovan je po razglasu včerajšnje uradne „Wiener Zeitung“ v priznanje njegovega mnogoletnega in izvrstnega poslovanja z naslovom in pravicami vladinega svetovalca z odpustom pristojbin. — Vredništvo „Novic“ in ž njim gotovo tudi vsi prijatelji slovenščine z velikim veseljem pozdravljajo to lepo odlikovanje velezaslužnega našega rojaka, ki dolgo vrsto let na tujem vendar neprenehoma dela tako vspešno za naše slovstvo, posebno pa za težavno našo terminologijo v viših vrstah znanosti.

Zahvala.

Dné 23. m. m. umršega gosp. Antona Samasse, ljubljanskega častnega meščana dediči so mi vsled rajnikovega določila 114 gold. izročili v to svrhu, da vsak siromak, kolikor jih je v mestni ubožni hiši, in vsak tistih ljudi, ki v tej hiši siromakom strežejo, dobó po en goldinar na roko; dalje sem po omenjenih dedičih prejel 500 gold. za razdelitev med resnično potrebne domače reveže v Ljubljani.

Ker sem znatna darila takoj porabil tako, kakor so bila namenjena, me veže le še dolžnost, da v imenu osrečenih revežev z najtoplejšo hvaležnostjo priobčim ta čin dejanske ljubezni do bližnjega, pristavlja je, da je pokojni gosp. Anton Samassa v svoji oporoki vrhu tega tudi še tukajšnji ubožni zakladi volil 2000 gold.

Pri mestnem magistratu ljubljanskem
25. dan februarja 1883.

Župan: Grasselli m/p.

*) Škoda je uradno cenjena na 28.130 gold.; zavarovanega bilo je vsega skupaj za vrednost 2900 gold. a. v.